

Хр. Смирненски започна отъ хумористичнитѣ списания. Съ сборката стихове „Да бжде день“ 1922 г. сложи името си, като пѣвецъ на „трудовия народъ“. Следъ смъртъта му последваха нѣколко издания на стиховетѣ му, които, заедно съ смъртъта, го въздигнаха за нѣкои до стѣпалото на „най, голѣмия поетъ на пролетарията“ у насъ.

Иор. Стратиевъ започна въ сп. „Сила“ 1919—20 г., като не считаме опититѣ преди това. Премина презъ „Листопадъ“, „Дем. Прегледъ“, за да спре въ „Златорогъ“ 1920—24 г.

Д. Пантелеевъ. Сп. „Хиперионъ“ 1923—24 г. Сборникъ „Мостъ“ 1923 г. Сборка стихове „Стрелецъ“ 1924 г.

Ас. Разцвѣтниковъ печати за пръвъ пжтъ 1922 г. въ литерат. приложение на „Раб. Вестникъ“. По-късно въ сп. „Новъ пжтъ“. Презъ 1924 г. издаде сб. стихове „Жертвени клади“.

Н. Фурнаджиевъ излѣзе въ 1924 год. съ сборка „Пролѣтень вѣтъръ“. Преди това сътрудничи въ сп. „Новъ пжтъ“.

Повече отъ останалитѣ автори сж отбелязали имената си съ отдѣлни книги: „Марионетки“ 1922 г. (Чав. Мутафовъ), „Празника въ Параклиса“ 1923 г. и „Подъ земята“ 1924 г. (Панчо Михайловъ), „Синята хризантема“ 1923 г., „Часовникъ“ 1924 г. (Св. Минковъ), „Ржжъ“ 1924 г. (Ан. Каралийчевъ).

После като сътрудници на списанията: „Златорогъ“, „Хиперионъ“, „Новъ пжтъ“ и др.